

วรรณคดีที่ถูกต้องต่อบทบัญญัติการคลุมหน้า

﴿الراجح في حكم تغطية الوجه﴾

[ไทย - Thai - ไทลันดี]

เว็บอิสลาม ถามตอบ

แปลโดย : ทีมงานบะนาตุลฮุดา

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทยอิสลามแฮ้าส์

ที่มา : www.islamqa.com

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿الراجح في حكم تغطية الوجه﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع الإسلام سؤال وجواب

ترجمة: فريق موقع بنات الهدى

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

المصدر: www.islamqa.com

2010 - 1431

islamhouse.com

วรรณคดีที่ถูกต้องต่อบทบัญญัติการคลุมหน้า

คำถาม:

มีหะดีษและอัลกุรอานอายะฮ์ใดที่กล่าวถึงนิกอบ(ผ้าคลุมหน้า)โดยเฉพาะบ้าง?

คำตอบ:

มวลดการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์

วรรณคดีที่ถูกต้องคือสตรีถูกสั่งใช้ให้ปกปิดร่างกายทุกส่วนรวมทั้งใบหน้าและมือ อิมามอะหมัดกล่าวว่า แม้แต่เล็บของสตรีก็เป็นเอาเราะฮ์ และตรงกับวรรณคดีของอิมามมาลิก เราะหิมะฮ์ฮุลลอลฮ์

ชัยคุลอิสลาม อิบน์ฮุัยมียะฮ์ เราะหิมะฮ์ฮุลลอลฮ์ กล่าวว่า ดูเหมือนวรรณคดีของอิมามอะหมัดคือ ทุกส่วนของสตรีเป็นเอาเราะฮ์ แม้แต่เล็บของนาง และดังกล่าวนี้นี้เป็นวรรณคดีของอิมามมาลิกเช่นกัน (มััจญ์มุอฺ อัลพะตาวา, 22/110)

หากพิจารณาวรรณคดีตรงข้ามของผู้ที่กล่าวว่าการคลุมหน้าไม่ใช่ข้อบังคับ เราจะพบตามที่ ชัยคุ บักรฺ อญู ชัยคุ เราะหิมะฮ์ฮุลลอลฮ์ กล่าวว่า วรรณคดีของผู้ที่กล่าวว่าการคลุมหน้าไม่ใช่ข้อบังคับ นั้นต้องอยู่ใน 3 กรณีต่อไปนี้

1. สิ่งนี้มีหลักฐานที่เชื่อถือได้และชัดเจน แต่ถูกยกเลิกโดยอายะฮ์ที่บังคับใช้ให้คลุมหน้า
2. สิ่งนี้มีหลักฐานที่เชื่อถือได้แต่ไม่ชัดเจน และไม่ใช้หลักฐานที่แข็งแรงเมื่อถูกนำมาเชื่อมโยงกับหลักฐานที่สมบูรณ์จากอัลกุรอานและสุนนะฮ์ว่าใบหน้าและฝ่ามือต้องถูกปกปิด
3. สิ่งนี้มีหลักฐานที่ชัดเจน แต่ไม่ใช่หลักฐานที่เชื่อถือได้

(หิรอฮะฮ์ อัลพะฎีละฮ์, น.68-69)

หลักฐานเกี่ยวกับการบังคับใช้ให้คลุมหน้าและมือ

1. อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

(الأحزاب : ๐๙)

ความว่า “โอ้นบี (มุฮัมมัด) เอ๋ย จงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้าและบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง (ปกปิดเรือนร่างอย่างสมบูรณ์ ยกเว้นตาข้างหนึ่งหรือสองข้างเพื่อใช้มอง) นั่นเป็นการเหมาะสม

กว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก (ในสภาพหญิงอิสระชน) เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” [อัลอะหฺซาบ 33:59]

อิบนุ คัฎมียะฮ์ เราะวะหิมะฮ์ ลอฮ์ กัลว่าว่า อัลลอฮ์ทรงใช้ให้สตรีปล่อยญิลบาบลงมาปกคลุมใบหน้า เพื่อที่ว่าพวกนางจะเป็นที่รู้จัก (ในฐานะสตรีที่มีเกียรติ) และไม่ถูกรบกวนหรือสร้างความวุ่นวาย หลักฐานนี้สนับสนุนความเห็นแรก อุบัยดะฮ์ อัซซัลดมานี และคนอื่นๆ ชี้แจงว่า สตรีคลุมญิลบาบตั้งแต่ส่วนบนสุดของศีรษะลงมา โดยไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดได้เว้นแต่ดวงตาทำให้นางสามารถเห็นเส้นทางที่กำลังเดินทางไปได้ สิ่งพิสดารได้ในหลักฐานเศาะฮี้หฺคือ สตรีที่อยู่ในสภาพครองอิหม่ามถูกห้ามไม่ให้สวมนิคอบและถุงมือ นี่เป็นการบอกว่านิคอบและถุงมือเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่สตรีที่ไม่ได้ครองอิหม่าม ซึ่งพวกนางปิดใบหน้าและมือของพวกนาง” (มััจญ์มูอฺ อัลฟะตาวา, 15/371-372)

2. อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ (النور: 31)
ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอ์มินะฮ์ (ผู้ศรัทธาหญิง) ให้พวกนางลดสายตาของพวกนางลงต่ำ (จากการมองสิ่งต้องห้าม) และให้พวกนางรักษาทวาร (อวัยวะเพศ) ของพวกนาง (จากการประพฤติดีพิศทางเพศ) และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกนาง เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้ (เช่น ตาข้างหนึ่งหรือสองข้างเพื่อใช้มอง เลือคลุมข้างนอก ถุงมือ) และให้นางปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของพวกนางลงมาจนถึงญูยูบิฮินนะ (ร่างกาย ใบหน้า คอ และหน้าอกของพวกนาง)” [อันนุร 24:31]

ชัยคุลอิสลาม อิบนุคัฎมียะฮ์ กัลว่าว่า จากประโยค “และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกนาง เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้” อัब्ดุลลอฮ์ อิบนุ มัสอูด กัลว่าว่า เครื่องประดับที่เปิดเผยได้คือเสื้อผ้า เพราะคำว่า زينَةٌ โดยปกติแล้วเป็นชื่อเรียกเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ซึ่งเราจะเห็นได้จากอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ (الأعراف: 31)

ความว่า “จงเอาเครื่องประดับกายของพวกเจ้า (หมายถึงสวมเครื่องนุ่งห่มที่สะอาด)” [อัลอะอฺรอฟ 7:31]

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ (الأعراف : ٣٢)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งการประดับร่างกายจากอัลลลอฮ์ที่พระองค์ได้ทรงให้มาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์” [อัลอะอฺรอฟ 7:32]

﴿وَلَا يَضْرِبَنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (النور : ٣١)

ความว่า “และอย่าให้นางกระเทีบท่าของพวกนาง เพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกนางควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกนาง” [อันนูร 24:31]

การกระเทีบท่าทำให้ทราบว่านางสวมกำไลข้อเท้าและเครื่องประดับอื่นๆ อัลลลอฮ์ทรงห้ามสตรีเปิดเผยเครื่องประดับทุกชนิดยกเว้นสิ่งที่เปิดเผยได้ แต่ทรงอนุญาตให้เปิดเผยเครื่องประดับที่ปกปิดอยู่แก่แม่หรือม ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่าเครื่องประดับที่เปิดเผยโดยทั่วไปสำหรับสตรีคือเสื้อผ้า เพราะสำหรับร่างกายนั้นเลือกได้ว่าจะเปิดเผยหรือปกปิด ทั้งหมดนี้ชี้ให้เห็นว่าเครื่องประดับที่เปิดเผยคือเสื้อผ้า

อิมามอะหมัด กล่าวว่า เครื่องประดับที่เปิดเผยคือเสื้อผ้า และทุกๆ ส่วนของสตรีเป็นเอาระยะ แม้แต่เล็บของนาง ซึ่งมีรายงานอยู่ในหะดีษ “**สตรีคือเอาระยะ**” หมายถึงรวมทุกส่วนของสตรี เพราะการปกปิดมือขณะละหมาดไม่เป็นที่น่าตำหนิ (มักรูกุฮ์) ดังนั้นมือจึงเป็นส่วนหนึ่งของเอาระยะเช่นเดียวกับเท้า การเปรียบเทียบดังกล่าวบ่งชี้ว่าใบหน้าเป็นก็เอาระยะ หากแต่นางมีความจำเป็นต้องเปิดหน้าขณะละหมาด(เพื่อการสัจูด)ไม่เหมือนกับมือ (ซัรหุ อัลอุมุดะฮ์, 4/267-268)

3. รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ว่า “มีผู้ซึ่งพาหนะผ่านมายังพวกเรา เมื่อพวกเราอยู่กับท่านร่อซูลุลลลอฮ์ ﷺ ในสภาพครองอิหฺรอม เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้ เราจะปล่อยญิลบาบจากศีรษะลงมาคลุมใบหน้า และเมื่อพวกเขาผ่านไปแล้วเราจึงเปิดเผยใบหน้าของเรา” (บันทึกโดย อับูดาวูด, 1833; อะหมัด, 24067; ซัยคุ อัลอัลบานี กล่าวใน ญิลบาบ อัลมัรอะฮ์ อัลมุสลิมะฮ์ (๑๐๗) ว่าเป็นสายรายงานที่หะซัน เพราะมีหลายสายรายงานสนับสนุน)

เป็นที่ทราบกันว่า สตรีจะไม่นำสิ่งใดมาปกปิดใบหน้าเมื่อครองอิหฺรอม แต่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها และบรรดาเศาะหาบียะฮ์ที่อยู่กับนาง ได้ปล่อยผ้าลงมาคลุมหน้า เพราะคำสั่งบังคับใช้ให้ปกปิดใบหน้าต่อหน้าชายที่ไม่ใช่มะหฺรอมนั้น มีน้ำหนักมากกว่าคำสั่งห้ามปกปิดใบหน้าเมื่อครองอิหฺรอม

4. รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า ขออัลลลอฮ์ทรงเมตตาสตรีชาวมุฮำญิรีน เมื่ออัลลลอฮ์ประทานอายะฮ์ “และให้นางปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของพวกนางลงมาจนถึงคอเสื้อ

คลุมของพวกนาง” [อันนุร 24:31] พวกนางฉีกผ้ากันเปื้อนของนางและใช้มันคลุมหน้าของนาง” (บันทึกโดย อัลบุคอรี, 4480)

5. รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ رضي الله عنها... ว่า คือฟวาน อิบน์ อัลมุอัฏฏอ็อล อัศสุละมี อัซซิกวานี ตามกองทัพไม่ทัน เขาจึงมาอยู่ที่ฉันหยุดอยู่และเห็นร่างที่นอนอยู่ภายใต้ผ้าสีดำ เขาจำได้ว่าเป็นฉันเพราะเคยเห็นฉันก่อนที่หิญาบจะถูกประทานลงมา ฉันตื่นขึ้นเมื่อได้ยินเขากล่าวว่า

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

(แท้จริงเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และแท้จริงเราต้องกลับคืนสู่พระองค์) เมื่อเขาเห็นฉัน ฉันก็คลุมหน้าด้วยญิลบาบ (บันทึกโดย อัลบุคอรี, 3910; มุสลิม, 2770)

6. รายงานจากอับดุลลอฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

«المرأة عورة فإذا خرجت استشرفها الشيطان»

ความว่า “สตรีคือเอาเราะฮฺ และเมื่อนางออกไปข้างนอก ชัยฏอนก็จะติดตามนางเพื่อล่อลวง” (บันทึกโดยอัสติรมิซี, 1173; อัลอัลบานีกกล่าวในเศาะฮี้หฺ อัสติรมิซี (936) ว่า เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ)

กรุณาอ่านคำถามหมายเลข 21134 มีข้อมูลจำนวนมากเกี่ยวกับหิญาบ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ที่สุด

ที่มา เว็บไซต์ islamqa.com พิสูจน์หมายเลข 21536